Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 337 van 1 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK**
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 16 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"*1. Verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn van Gaza, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 30 juni 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend op 1 december 2023. Hij werd erkend als vluchteling op 12 februari 2024. Zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 11 februari 2027. Zijn Grieks paspoort is geldig tot en met 2 april 2029 (zie "Cedoca, aanvraag derde landen", kopie Griekse verblijfsvergunning, kopie Griekse paspoort).*

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de vreemdelingwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in

Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die zijn in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. Verzoeker slaagt slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, zijn reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat hij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

5. Verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker zowel medische als psychologische problemen heeft.

Betreffende zijn mentale problemen, brengt verzoeker naar voor dat hij zich 's nachts probeert te stikken en dat hij rare dingen doet wanneer hij slaapt (NPO, p.16). Hij stelt de capaciteit niet te hebben om zich te focussen over een onderwerp (NPO, p.16). Uit de verschillende documenten die hij neerlegt betreffende zijn medische en psychologische toestand kan echter niet blijken dat hij te kampen heeft met enig psychologisch probleem waardoor hij niet in staat is om bij een terugkeer naar Griekenland zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien. Zijn mentale toestand kan dus niet beschouwd worden als een bijzonder kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

Betreffende zijn fysiek medische toestand, brengt hij naar voor dat hij een ongeval heeft gehad waardoor hij last heeft aan zijn knie, oor en oog (verklaring dvz en bijkomende vragen m-status Griekenland). In zijn medische documenten kan echter niet worden gelezen dat hij omwille van deze problemen niet in staat is om zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien waardoor hij bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Zijn medische problematiek kan dan ook niet beschouwd worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend op 1 december 2023. Hij werd erkend als vluchteling op 12 februari 2024. Zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 11 februari 2027. Zijn Grieks paspoort is geldig tot en met 2 april 2029 (zie "Cedoca, aanvraag derde landen", kopie Griekse verblijfsvergunning, kopie Griekse paspoort). Verzoeker brengt naar voor dat zijn Griekse documenten gestolen zijn (verklaring dvz, vraag 23 en NPO, p.7). Hij stelt ook dat hij geen AMKA en AFM in Griekenland heeft verkregen (NPO, p.8).

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning of paspoort meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning of paspoort meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsdocumenten, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. De commissaris-generaal wijst erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) of paspoort verloren is gegaan of gestolen is.

Uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier blijkt duidelijk dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker in casu, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19-20: "Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben."). Hierbij wordt benadrukt dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Waar hij in het verzoekschrift stelt dat hij niet over een AMKA beschikt en niet in staat is om deze te bekomen en te activeren bij een terugkeer naar Griekenland waardoor hij geen toegang zou hebben tot medische zorgen, kan hij niet worden gevolgd. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt vooreerst dat hij in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: "If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" ("UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare" beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51)." Uit de objectieve informatie blijkt ook niet dat er een actieve AMKA nodig is om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt. Verzoeker brengt dan ook geen elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat hij niet in staat is om zijn AMKA in Griekenland te bekomen/activeren.

Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Verzoeker had geen enkele intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Dit blijk uit zijn verklaring waar hij stelt dat hij vanaf het begin de intentie had om naar België af te reizen (NPO, p.11). Dit gebrek aan intentie blijkt ook uit zijn kort verblijf als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten. Verzoeker heeft een verzoek om internationale bescherming in Griekenland ingediend op 1 december 2023 en werd erkend als vluchteling op 12 februari 2024 (Cedoca, aanvraag derde landen). Hij stelt dat hij zijn Griekse verblijfsvergunning verkregen heeft 8 maanden na zijn erkenning als vluchteling (bijkomende vragen m-status Griekenland). Dit wil zeggen dat hij zijn Griekse verblijfsvergunning heeft gekregen op 1 augustus 2024. Hij heeft Griekenland verlaten in het begin van september 2024 (verklaring dvz, vraag 33). Dit wil zeggen dat hij slechts iets meer dan een maand in Griekenland heeft verbleven. Uit een verblijf van een dergelijke korte periode kan hij onmogelijk zijn conclusies trekken omtrent de mogelijkheden tot huisvesting, tewerkstelling, toegang tot medische zorgen en toegang tot taallessen in Griekenland. Wat betreft zijn huisvesting dient in navolging van de commissaris-generaal te worden besloten dat verzoeker niet de vereiste inspanningen heeft gedaan om huisvesting te vinden in Griekenland. Verzoeker verklaart dat hij geprobeerd heeft om een goedkope plaats te vinden om te wonen maar dat hij niets vond (NPO, p.15). Uit zijn verklaringen blijkt echter niet dat hij de nodige stappen heeft gezet om huisvesting te vinden in Griekenland. Zo blijkt niet dat hij een beroep heeft gedaan op de Griekse overheid om huisvesting te vinden noch kan hij enig document neerleggen waaruit blijkt dat hij enige inspanning heeft geleverd om huisvesting te vinden. Verzoeker blijkt

trouwens wel degelijk huisvesting te hebben kunnen vinden in Griekenland bij zijn werkgever. Hij verklaart immers dat hij naar Kreta is gegaan voor tewerkstelling waar hij ook huisvesting heeft gekregen (NPO, p.15). Hieruit blijkt dat hij wel degelijk in staat was om huisvesting te vinden in Griekenland. Wat betreft zijn zoektocht naar tewerkstelling, blijkt uit zijn verklaringen dat ze naast zijn tewerkstelling op een boerderij in Kreta ook werk vond in een bakkerij in Athene (NPO, p.16). Indien hij niet tevreden was met deze tewerkstelling blijkt niet dat hij de van hem te verwachten stappen heeft gezet om andere tewerkstelling te vinden. Zo beperkten zijn inspanningen zich tot het rondwandelen op zoek naar werk (NPO, p.16). Hij verklaart niet naar een jobcenter te zijn gegaan noch blijkt uit zijn verklaringen dat hij een beroep heeft gedaan op de Griekse overheid om tewerkstelling te vinden. Het is de verantwoordelijkheid van de begunstigde van internationale bescherming om de rechten verbonden aan zijn status af te dwingen bij de overheid die hem deze bescherming heeft gegeven. Verzoeker blijft hier echter in gebreke. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij geen toegang had tot medische zorgen in Griekenland of dat hem deze medische zorgen moedwillig werd ontzegd. Hij verklaart dat hij na zijn erkenning als vluchteling slechts éénmaal naar een ziekenhuis is geweest, maar dat hij er niet met respect werd behandeld en dat hij er geen behandeling kreeg (NPO, p.12). Hij heeft echter nadien geen medische zorgen proberen zoeken (NPO, p.13). Dit toont dan ook aan dat hij slechts beperkte inspanningen heeft geleverd om medische zorgen te bekomen waardoor hij geen concrete elementen aanhaalt die aantonen dat hij geen toegang zou hebben tot medische zorgen in Griekenland. Verzoeker toont ook niet aan dat hij zijn integratie in Griekenland heeft proberen bevorderen of zijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten door de Griekse taal te leren. Zo heeft hij na zijn erkenning geen inspanningen gedaan om onderwijs te vinden (NPO, p.15). Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband hem toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. De Raad is zich bewust van verzoekers jonge leeftijd. Zo was verzoeker bij aankomst in Griekenland zeventien jaar en tien maanden. Kort voor de toekenning van zijn beschermingsstatuut is verzoeker achttien jaar geworden. Verzoekers jonge leeftijd – op heden is hij twintig jaar – is op zichzelf evenwel niet voldoende om aan te nemen dat hij geen leven zou kunnen uitbouwen in Griekenland, ook al zal hij waarschijnlijk worden geconfronteerd met aanpassingsmoeilijkheden en zal dit van hem ernstige inspanningen vergen.

Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om huisvesting of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien hem toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

In de mate dat verzoeker stelt dat hij problemen heeft gehad toen hij nog een verzoeker om internationale bescherming was, dient er op gewezen dat deze situatie niet langer representatief is voor hem. Hij is immers op heden een begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten. Aan deze status zijn de nodige rechten en voordelen verbonden en het is de verantwoordelijkheid van verzoeker om deze af te dwingen bij de overheid die hem deze status heeft gegeven.

Waar hij stelt problemen of incidenten te hebben gehad met bepaalde personen in Griekenland, kan in navolging van de commissaris-generaal worden gesteld dat deze situaties niet kunnen worden gezien als daden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt in dit opzicht geen elementen bij die de motivering van de commissaris-generaal hieromtrent kunnen weerleggen of in een ander daglicht kunnen plaatsen. Deze wordt dan ook overgenomen omdat deze pertinent en juist is wanneer die stelt: "Ten vijfde, waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van enkele incidenten met de autoriteiten, als ook met private individuen, moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Zo hebt u na de aanvaring met de politieagenten nergens klacht ingediend. Wanneer u de eerste keer in elkaar werd geslagen, zou u wel klacht hebben neergelegd bij de politie. Dit blijft echter een blote bewering die u op geen enkele wijze weet te staven. Toen u de tweede keer in elkaar geslagen zou zijn geweest liet u het na om opnieuw naar de politie te gaan (CGVS, p. 12-14). Dit is ruim onvoldoende. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt."

De verzoekende partij maakt op algemene wijze gewag van discriminatie en racisme, echter hieruit kan evenmin blijken dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.
Waar verzoeker verwijst naar verschillende arresten van de Raad, dient hij erop gewezen dat de continentale en Belgische rechtstraditie geen precedentenwerking kent, waardoor deze verwijzingen niet dienstig zijn.

Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Verzoeker kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Hij maakt niet in concreto aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypotheses zonder dat verzoeker aantoont dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van

toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

8. Derhalve lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf*. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:
"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 16 juli 2026 staat het volgende vermeld:

"*De wnd. voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*
De raadsvrouw van de verzoekende partij verwijst in hoofdorde naar het verzoekschrift en wenst te benadrukken dat, zoals in de aanvullende nota gezegd wordt, de individuele kwetsbaarheid van de verzoekende partij wel duidelijk gemaakt wordt. De psycholoog die haar behandelt zegt dat het belangrijk is dat haar behandeling in een stabiele omgeving verdergezet kan worden. Haar situatie in Griekenland heeft haar psychologische toestand verergerd. Zij stelt ook dat het werk in Griekenland enkel seizoensarbeid betreft. Zij wijst erop dat de landeninformatie aantoont dat de situatie in Griekenland moeilijk is.
De verzoekende partij heeft hier een sociaal netwerk, wordt therapeutisch begeleid en heeft hier een broer die haar begeleidt. Dit is allemaal nodig gezien de situatie in Gaza."

4.1. Verzoeker maakt op 10 juli 2026 en 14 juli 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over. Deze aanvullende nota bevat de volgende overtuigingsstukken:

- psychologisch attest van psycholoog J.B.;
- ondersteunende getuigenverklaring van A.Z.;
- verschillende medische documenten;
- medisch rapport van 14 juli 2026.

5. Verzoeker brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota's aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 19 mei 2026.

5.1. De Raad onderstreept vooreerst dat artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de wijziging door de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie, ongewijzigd gebleven.

5.2. Verzoeker stelt ter terechtzitting dat de landeninformatie aantoont dat de situatie in Griekenland moeilijk is, doch de Raad moet opmerken dat verzoeker hiermee geen informatie aanreikt die toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en de verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is.

5.3. In de beschikking van 19 mei 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door hem aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat hij niet aantoont dat hij persoonlijk zijn rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 11 februari 2027, (ii) zijn Grieks paspoort is geldig tot en met 2 april 2029, (iii) hij heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak daar uit zijn documenten en verklaringen niet blijkt dat hij door zijn medische en mentale problemen niet zelfstandig in zijn levensonderhoud kan voorzien bij een terugkeer naar Griekenland, (iv) hij had van in het begin de intentie om naar België af te reizen, (v) hij heeft slechts iets meer dan een maand als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland verbleven, (vi) hij heeft niet de vereiste stappen gezet om huisvesting te vinden in Griekenland, (vii) hij was wel degelijk in staat om werk te vinden in Griekenland, maar indien hij hier niet tevreden mee was, heeft hij niet de nodige stappen heeft gezet om andere tewerkstelling te vinden, (viii) hij heeft slechts beperkte stappen gezet om medische zorgen te bekomen in Griekenland, (ix) hij heeft geen inspanningen geleverd om de Griekse taal te leren en (x) hij maakt niet aannemelijk dat de bescherming van de Griekse overheid niet langer doeltreffend of effectief is.

5.4. In de beschikking werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken in de zin van de relevante Europese rechtspraak. In kader van zijn vraag tot horen legt verzoeker enkele bijkomende documenten neer met betrekking tot zijn medische en psychologische toestand.
Betreffende zijn medische toestand legt verzoeker in zijn aanvullende nota's vijf documenten neer. Met betrekking tot het document met als hoofding "*verwijzing naar een arts-specialist*" dient te worden vastgesteld dat dit document dateert van 22 januari 2025. Dit document is dus op heden meer dan anderhalf jaar oud. Verder kan in dit document worden gelezen dat verzoeker te kampen heeft met depigmentatie aan de onderkant van de nek en aan het begin van de schouders en een prothese heeft aan de rechter knie sinds 2020. Verder wordt naar voor gebracht dat hij medicatie neemt en dat hij pijn heeft aan zijn knieën. Aangezien dit document reeds meer dan anderhalf jaar oud is, kan niet zonder meer worden aangenomen dat de hierin vastgestelde pijnen nog steeds actueel zijn. Er wordt echter ook in gesteld dat verzoeker zich zonder problemen kan verplaatsen en er geen vervormingen kunnen worden vastgesteld. Uit dit document kan ook niet blijken dat verzoeker niet in staat is om zelfstandig te functioneren. Dit document kan dan ook niet aantonen dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland niet in staat is om zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien. Wat betreft het medicatieschema dat werd opgemaakt op 16 januari 2026, stipt de Raad aan dat hieruit blijkt dat verzoeker medicatie neemt. Verzoeker brengt echter geen elementen bij, noch blijkt dit uit de objectieve landeninformatie, dat verzoeker deze medicatie in Griekenland niet zou kunnen verkrijgen. Verzoeker legt eveneens een document neer waarin kan worden gelezen dat hij op 16 juli 2025 oogdruppels werd voorgeschreven. Er kan hierin niet worden gelezen voor welke aandoening deze werden voorgeschreven of in welke mate deze aandoening, in zoverre deze actueel nog van toepassing is, verzoeker hindert in het dagdagelijkse leven. Wat betreft het rapport van labo-onderzoek, onderstreept de Raad dat dit document werd reeds neergelegd ten tijde van het schrijven van de hierboven geciteerde beschikking. Dit document werd dan ook reeds in acht genomen bij het opstellen van de beschikking. Verzoeker legt middels zijn tweede aanvullende nota nog een medisch attest van een geneesheer *dd.* 14 juli 2026 neer. Hierin wordt gesteld dat verzoeker chronische pijn heeft aan zijn knieën en dat hij hiervoor een specialist ziet. Er wordt echter niet verduidelijkt of verzoeker deze specialist effectief reeds heeft gezien, noch wordt er verduidelijkt wat de oorzaak en ernst is van deze chronische pijn. Er kan uit het attest alleszins niet blijken dat deze pijn een significante invloed heeft op zijn dagdagelijks functioneren of op de mogelijkheid van verzoeker om zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien. In het medisch attest wordt onder verzoekers medische antecedenten ook aangegeven dat hij verslaafd is aan lyrica en tramadol. Ook hier ontbreekt evenwel een verdere concretisering van deze problematiek, waarbij niet *in concreto* wordt verduidelijkt wat de

graad van ernst is of in welke mate dit concreet een invloed heeft op het dagdagelijks functioneren van verzoeker.
Betreffende zijn mentale toestand legt verzoeker twee documenten neer. In het ongedateerd document dat werd opgesteld door psycholoog J.B. kan worden gelezen dat verzoeker sinds 7 oktober 2025 psychologisch wordt opgevolgd. Hij heeft een consultatie om de twee à drie weken. Er wordt naar voor gebracht dat verzoeker te kampen heeft met een post-traumatische stressstoornis waarvan de symptomen zich uiten in het hebben van flashbacks, cognitieve distorsie, middelengebruik, schaamte, een onvoltooid rouwproces, concentratieproblemen, angst, episodes van manische depressiviteit en slaapproblemen. De behandelend psycholoog beveelt verder aan dat verzoeker in België blijft voor een verdere psychologische opvolging. Er zijn echter geen elementen in het administratief dossier waaruit kan blijken dat verzoeker geen psychologische opvolging zou kunnen bekomen in Griekenland. Waar de behandelend psycholoog nog naar voor brengt dat een terugkeer naar zijn land van herkomst problematisch zou zijn voor zijn psychologische toestand, dient erop gewezen dat verzoeker een internationale beschermingsstatus in Griekenland heeft en zijn verzoek om internationale bescherming en bijhorend beroep in dit opzicht wordt beoordeeld. Een terugkeer naar zijn regio van herkomst is geenszins aan de orde. In het meest recente attest van 14 juli 2026 wordt aangegeven dat de behandelende arts verzoeker doorverwijst voor een afspraak met een psychiater. Het is op basis van de neergelegde stukken evenwel niet duidelijk of verzoeker daadwerkelijk reeds een psychiatrische consultatie heeft gehad, laat staan dat een verslag van diens bevindingen voorligt. Er wordt aangegeven dat verzoeker psychologische en psychiatrische begeleiding ontvangt van het MASS (Maison d'Accueil Socio-Sanitaire de Bruxelles), onder meer voor zijn chronische slapeloosheid en middelenverslaving aan pregabaline. Er wordt echter geen verdere verduidelijking gegeven over het precieze verloop en evolutie van deze begeleiding door MASS. De inhoud van deze twee medische attesten – waaruit wel degelijk blijkt dat verzoeker kampt met psychologische problemen, wat niet wordt betwist – kan evenwel geen afbreuk doen aan de vaststelling dat niet voldoende *in concreto* kan blijken dat verzoekers psychologische problematiek belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt, waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Er ontbreekt een voldoende concrete onderbouwing van de impact van verzoekers precieze mentale gezondheidstoestand op zijn reëel globaal dagelijks functioneren. Verzoeker kan met zijn betoog ter terechtzitting en met zijn documenten in de aanvullende nota's dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond, noch kan hij aannemelijk maken dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

5.5. Door verder aan te voeren dat het werk in Griekenland enkel seizoensarbeid betreft, kan hij geen afbreuk doen aan de gronden die werden opgenomen in de beschikking en die hierboven werden herhaald. Hij doet hiermee geen afbreuk aan de vaststellingen dat hij slechts een zeer korte tijd als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland heeft doorgebracht en niet de vereiste inspanningen heeft geleverd om huisvesting en tewerkstelling in Griekenland te vinden. De getuigenis van A.Z. en het betoog van verzoeker dat hij een sociaal netwerk heeft in België en een broer heeft die hem hier begeleid, kan evenmin afbreuk doen aan de vaststellingen in de hierboven gestelde beschikking met betrekking tot zijn beperkte inspanningen om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. De Raad heeft begrip voor verzoekers wens om in België te blijven, doch hiermee maakt hij niet aannemelijk dat hij in een situatie van zeer verregaande deprivatie dreigt terecht te komen in Griekenland.

5.6. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is zijn verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza en zijn betoog hieromtrent tijdens de terechtzitting niet dienstig.

5.7. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 19 mei 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker op heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
S. VANDEVORST,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
S. VANDEVORST	N. DENIES